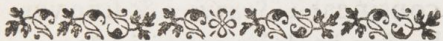

vel cantûs detractoria aut saltem
vana ab aliquibus colloquia mi-
sceantur : Neque enim appro-
bandus videtur eorum Parocho-
rum mos & consuetudo , qui di-
misso cum Cruce & vexillis po-
pulo ipsi in loco peregrinationis
remanent cum amicis ibidem
pransuri.

CAPUT XIV.

De Conversatione.

§. I.

*De Qualitatibus, quas Conversatio
Parochi habere debet.*

PRæter ea , quæ suprâ diximus
de fugâ Conversationis sæ-
cularis, addendum hic est, quod

M

Con-

Conversatio Parochi debeat esse
Rara, ne familiaritas contemp-
 tum pariat; *Brevis*, ne in sæcula-
 rem degeneret; *Castà*, & ab om-
 ni loquendi modo, qui speciem
 alicujus impuri affectûs præferre
 possit, quàm longissimè remota;
Gravis, quæ sæculares jocos, ver-
 ba ridicula & nugatoria non
 contineat; *Suavis*, & sine ver-
 borum aculeis, convitijs & con-
 tentionibus: *Servum enim Do-*
mini non oportet litigare, sed man-
suetum esse ad omnes. 2. Timoth. 2.
 Inprimis verò advertendum est
 Parocho, quibus cum converse-
 tur: Sunt enim duo hominum
 genera, quæ à suâ conversatione
 arcere debet: Primum est fæmi-
 narum extranearum, cum hisce
 enim

enim non
 tis inevitab
 viffimè, &
 lico, in præ
 fti viri, u
 modo confu
 nus est eo
 apud prob
 iuxta illud
 pot. Tales h
 contubernio

De Modo c

Cum Pa
 fit bra
 cendos Dy
 festis loco

enim non nisi in casu necessitatis inevitabilis loquendū est brevissimè, & quidem in loco publico, in præsentia alicujus honesti viri, ut Parochi famæ hoc modo consulatur. Alterum genus est eorum virorum, qui apud probos malæ famæ sunt, juxta illud S. Hieronymi ad Nepot. *Tales habeto socios, quorum contubernio non infameris.*

---

§. II.

De Modo conversandi cum Præfectis locorum.

Cum Parocho sæpissimè opus sit brachio sæculari ad coercendos Dyscolos, ita cum Præfectis locorum & Magistratibus

conversari studebit, ut eorum
 animos nunquam non propensos
 sibi habeat & addictos, juxta il-
 lud monitum S. Francisci Xave-
 rij; *Oppidorum Præfectis dicto au-*
diens eris, obsequioque omni, quo-
ad ejus fieri potest, familiaritate de-
vincies eorum animos; neque ullâ
de causâ quamvis justâ in eorum
offensionem atque odium incurres.
 Et Eccli. 38. *Honora Medicum prop-*
ter necessitatem. Potest verò hæc
 cum locorum Præfectis amicitia
 & propensio acquiri & conser-
 vari. Primò si Parochus quan-
 tum Statûs illius ratio permittit,
 coram illis se non nihil humi-
 liet, & dictis factisque fidem fa-
 ciat, nihil sibi esse potiùs, quàm
 illis in omnibus gratificari. Se-
 cundò

cundò si in
 rificè de
 tiones eoru
 dentiam ex
 trahentibu
 potest, mo
 let. Tertiò
 quam anim
 lis advertit
 ne conven
 tiam ostend
 ut malevol
 dem tam f
 lint, per m
 ut averfion
 tollantur
 agant, si e
 dicatæ fue
 rur
 F

cundò si in absentia valdè honorificè de illis loquatur, dispositiones eorum commendet, prudentiam extollat, & coram detrahentibus illos meliori, quo potest, modo defendat & excuset. Tertiò si, quam primùm aliquam animi alienationem in illis advertit, eos in mansuetudine conveniat, suam innocentiam ostendat simulque roget, ut malevolorum relationibus fidem tam facilè præbere non velint, per magni siquidem refert, ut aversiones animorum maturè tollantur, priusquam radices agant, si enim semel firmiter radicatæ fuerint, nullus dissidiorum & diffidentia

erit

F I N I S.